

E-glass 2017

Kulturowe Złoto Dolnego Śląska

Cultural Gold of Lower Silesia

Plener i Sympozjum Szkła Artystycznego

Art Glass Open Air Session and Symposium

wstęp introduction

Plener i Sympozjum Szkła Artystycznego *E-glass 2017* pod tegorocznym tytułem *Kulturowe Złoto Dolnego Śląska* realizowany był od 26 sierpnia do 2 września 2017 w Leśnej Hucie w Szklarskiej Porębie, w Hucie Szkła Kryształowego Julia w Piechowicach, w Stacji Turystycznej Orle w Jakuszycach (w miejscu dawnej huty Karlsthal), a także w Hucie Szkła Martin Štefánek w Desnej w Czechach. W najbardziej atrakcyjnym, letnim okresie wakacyjnym studenci, artyści, designerzy, przy wsparciu hutmistrzów z Polski, „na żywo” projektowali i tworzyli szkło artystyczne i szklany design.

Pomysł na organizację takiego wydarzenia zrodził się w 2008 roku. Zdecydowaliśmy wówczas, że najlepszym miejscem na jego realizację będzie izerskie i karkonoskie pogranicze. Jest to najważniejszy historycznie ośrodek hutnictwa szkła w tej części Europy. Jako że *E-glass* nawiązuje do tych właśnie tradycji, warto wspomnieć o początkach szklanego hutnictwa na tych terenach. Pierwsze huty szkła pojawiły się w miejscach obfitujących w drewno na przełomie XIII i XIV wieku. Po raz pierwszy informacja pisana o szklarstwie po stronie śląskiej pojawia się w dokumencie z 1366 roku dotyczącym sprzedaży huty szkła w miejscowości Pisarska Poręba (obecnie Szklarska Poręba). Złoty okres izerskiego hutnictwa szkła rozpoczął się jednak dwa wieki później. W drugiej fali rozwoju hut szkła, w XVIII wieku, przeniesiono je z chałupniczych zakładów do nowo zbudowanych przedsiębiorstw. Górskim chałupnikom pozostała produkcja biżuterii. Na przełomie XIX i XX wieku pogranicze izerskie i karkonoskie należało do najważniejszych obszarów przemysłowych Korony Czeskiej i Prowincji Śląskiej.

Aktualnie to właśnie po stronie czeskiej hutnictwo szkła przetrwało i znajduje się w doskonałej kondycji. Jednym z ważniejszych miejsc pozostały Izery. Tu działają tak ważne ośrodki jak Jablonec nad Nisou, Železný Brod, Harrachov, Janov nad Nisou, Pelechov czy Desná. W Železným Brodzie działa średnia szkoła hutnicza przygotowująca nowych adeptów do pracy ze szkłem. Od pięciu edycji nasze warsztaty odbywają się także w Hucie Szkła Martin Štefánek w Desnej. Po polskiej stronie, mimo zawirowań transformacji ustrojowej, działają dwa ośrodki: Piechowice z Hutą Szkła Kryształowego Julia oraz Szklarska Poręba z Leśną Hutą i Pracownią Tomasza Gądką.

E-glass powstał z chęci wskrzeszenia tradycji spotkań artystów, hutników, uczniów, technologów, jak również kultywowania tradycji wytwarzania szkła artystycznego i szklarskiego designu. W swoim założeniu plener oraz towarzyszące mu sympozjum mają być platformą łączącą spektakularną twórczość artystyczną z edukacją i upowszechnianiem. Naszym celem jest także stworzenie mieszkańcom i turystom możliwości zapoznania się z podstawami twórczości szklarskiej poprzez przyglądanie się pracy artystów, studentów i hutników. Chcemy pokazywać ich kunszt, a także niepowtarzalne piękno masy szklanej.

Uczestnikami Festiwalu w tym roku byli designerzy i artyści: prof. Małgorzata Dajewska (PL), Igor Wójcik (PL), dr Mariusz Łabiński (PL), Jakub Berdych jr (CZ), dr Petr Stanický (CZ), Magdalena Wodarczyk (PL), studenci z Akademii Sztuk Pięknych im E. Gepperta we Wrocławiu: Katarzyna Pilic, Maja Zbrozek, Magdalena Reroń, Diana Szydłowska.

Pokazy formowania szkła na palniku gazowym realizowała Beata Damian-Speruda (PL), pokazy i warsztaty techniki witrażowej – absolwentka ASP we Wrocławiu Karolina Spiak (PL), a pokazy i warsztaty dmuchania

szkła na piecu plenerowym (tzw. leśnym): Jakub Kwarciński (PL), Maciej Siedlecki (PL) i Wojciech Boś (PL). W projekcie merytorycznym udział wzięli również hutmistrzowie i hutnicy Huty Szkła Julia w Piechowicach, Leśnej Huty w Szklarskiej Porębie, Huty Szkła Martin Štefánek oraz przedstawiciele Muzeum Karkonoskiego w Jeleniej Górze i Severočeského Muzeum w Libercu. Zaproszeni artyści (prof. Małgorzata Dajewska (PL), Igor Wójcik (PL), dr Mariusz Łabiński (PL), Jakub Berdych jr (CZ), dr Petr Stanický (CZ) przeprowadzili dla studentów i gości autoprezentacje. Historycy sztuki: dr Oldřich Palata (CZ) – z Muzeum Severočeského w Libercu i dr Justyna Wierchucka (PL) – kustosz szkła z Muzeum Karkonoskiego w Jeleniej Górze przygotowali wykłady o historii szkła artystycznego i designu.

Dokonania współpracy artystów, studentów, hutników, wykładowców i technologów możemy podziwiać na wystawach poplenerowych, organizowanych w Polsce i Republice Czeskiej w 2017 oraz 2018 roku.

glass

The *E-glass 2017* Art Glass Open Air Session and Symposium, titled *Cultural Gold of Lower Silesia*, took place from 26th August to 2nd September 2017 with events hosted by factories Leśna Huta in Szklarska Poręba and the Julia Glassworks in Piechowice as well as by the Stacja Turystyczna Orle in Jakuszyce (in the former premises of the Carlsthal factory) and the factory Martin Štefánek Glass Factory in Desná, Czech Republic. Taking advantage of summer holiday, students, artists and designers, with some help from Polish glassmakers, invented and created glass pieces “on the spot.”

The idea for this enterprise emerged in 2008. We decided that the Izera and Karkonosze borderland would be the best location. Historically, this was the most important centre of glass production in this part of Europe. *E-glass* draws from this tradition and it seems fitting to add a few words about the early days of glass production in the region. The first glass factories were founded in places abounding with wood at the turn of the 13th and 14th centuries. The first written account related to glass manufacturing in Silesian territories comes from 1366, and it regards the sale of a glass factory in Pisarska Poręba (nowadays Szklarska Poręba). The golden age of glass production in the Izera valley came two centuries later. During the second wave of the development of glass factories, in the 18th century, what had been cottage industry was transferred to newly built factories. Cottage workers in the highlands were now confined to making jewellery. At the turn of the 19th and 20th centuries, the Izera and Karkonosze borderland was among the most important industrial regions in the Bohemian Crown and the Province of Silesia.

Nowadays glass production factories are still thriving on the Czech side. With glass manufacturing plants in Jablonec nad Nisou, Železný Brod, Harrachov, Janov nad Nisou, Pelechov, or Desná, Izera Mountains remain a major glass manufacturing region. In Železný Brod young glassmakers are trained at a secondary school. For the last five years, our workshops have also been hosted by the Martin Štefánek Glass Factory in Desná. In Poland, regardless of political transformation, there are still two centres at work: Piechowice with the Julia Glassworks and Szklarska Poręba with Leśna Huta and the Tomasz Gądek Studio.

art

E-glass was inspired by the desire to restore the tradition of meetings of artists, glassmakers, students and technologists, and the will to maintain the tradition of making art glass and glass design. The idea behind the open air session and the accompanying symposium is to provide a platform uniting spectacular artistic creation with education and popularization. We also wish to offer local people and tourists an opportunity to watch artists, students and glass makers at work. It is not only their excellent craftsmanship that deserves attention, but also the sheer beauty of glass.

This year, the guest designers and artists at the Festival included: Prof. Małgorzata Dajewska (PL), Igor Wójcik (PL), Mariusz Łabiński, PhD (PL), Jakub Berdych jr (CZ), Petr Stanický, PhD (CZ), Magdalena Wodarczyk (PL), and students from the E. Geppert Academy of Fine Arts in Wrocław: Katarzyna Pilic, Maja Zbrożek, Magdalena Reroń, Diana Szydłowska.

Glass forming with the use of a gas burner was demonstrated by Beata Damian-Speruda (PL); Karolina Spiak (PL), a graduate of the Academy of Fine Arts in Wrocław, presented the art of making stained glass and ran a related workshop; a demonstration of glassblowing with an outdoor furnace and a related workshop was given by Jakub Kwarciński (PL), Maciej Siedlecki (PL) and Wojciech Boś (PL). Participants in the project included employees of the Julia Glassworks in Piechowice, Leśna Huta in Szklarska Poręba,

the Martin Štefánek Glass Factory, the Karkonosze Museum in Jelenia Góra and the North Bohemian Museum in Liberec. Invited artists: Prof. Małgorzata Dajewska (PL), Igor Wójcik (PL), Mariusz Łabiński, PhD (PL), Jakub Berdych jr (CZ), Petr Stanický, PhD (CZ) presented their work to students and general audience. Art historians Oldřich Palata, PhD (CZ) – from the North Bohemian Museum in Liberec, and Justyna Wierzychucka, PhD (PL) – curator of glass at the Karkonosze Museum in Jelenia Góra, delivered lectures on the history of art glass and glass design.

Results of the collaboration of artists, students, glass makers, teachers and technologists can be seen at exhibitions staged in Poland and the Czech Republic in 2017 and 2018.

design

Nieprzemijalność w nurcie *E-glass*

Festiwal *E-glass* jest z pewnością wydarzeniem, które pomaga zrozumieć zasady procesu kształtowania szkła artystycznego. Dla uczestniczącej w nim publiczności jest okazją do wzięcia udziału w wykładach i warsztatach umożliwiających bezpośrednie doświadczenie efektownej i nieznaney być może wcześniej technologii wytwarzania szklanego piękna. Możliwość zapoznania się z regułami i umiejętnością rzemiosła jest jednak tylko punktem wyjścia, na którym oprócz można weryfikację szeregu przekonań na temat produkcji szkła artystycznego. By zrozumieć w czym rzecz, należy wczuć się w sytuację człowieka, dla którego *E-glass* jest pierwszym bezpośrednim kontaktem z technologicznym sposobem kształtowania tego intrygującego rodzaju materii. To uczestnik mogący w pierwszym momencie odczuwać satysfakcję związaną z tym, że jest świadkiem spektaklu, którego się spodziewał. Uczestniczy przecież w widowiskowym zmaganiu się artysty z elastycznym i granicznie gorącym stanem skupienia w dynamicznej fazie kreacji. Ów moment może stawać się podwaliną rozlicznych refleksji na temat podatności lub oporu materii, czego dalszą implikacją mogą być odwoływania się do skojarzeń związanych z walką, w której siłą kształtującą są w istocie obydwie strony, to znaczy, gdzie materia wpływa na twórcę w tym samym stopniu, w jakim on ma wpływ na nią. Pogląd wynikający z podobnych refleksji wydaje się jednak tracić uzasadnienie w obliczu faktu, iż zwycięża głównie siła koncepcji, cały zaś „taniec z rozpalonym fragmentem szkła” determinuje projekt wizji, której materia musi się bezwzględnie poddać.

Należy pamiętać, że doświadczenia, które w trakcie sympozjum wymieniają między sobą artyści, studenci i zapraszani goście dotyczą nie tylko warstwy technologii. Bezprecedensowe dla regionu izerskiego i karkonoskiego przedsięwzięcie, jakim jest *E-glass*, to przede wszystkim tydzień wzajemnej inspiracji formami, które przez lata wyrastały na kanwie form tradycji polskiej i czeskiej. W kontekście plenerów i sympozjów organizowanych od 2008 w hutach Szklarskiej Poręby, Piechowicach i Desnej, istotność artystycznego dialogu inicjowana była i jest różnorodnością wizji, które wcielane przez artystów kulminowały w unikalnych stylach kojarzonych nie tylko z tym regionem. Odniesienie

do bogatej w zakresie waloru formy w żadnej mierze nie oznacza jednak wyłączenia istotności warstwy technologii. Spektakularny sposób nadawania kształtu szklanym dziełom warunkuje często pomysły i idee, które odzwierciedlone zostają w projektach i oryginalnych koncepcjach.

Warto powiedzieć, że spektakularność, o której mowa, jest dla tego wydarzenia ważna nie dlatego, że dzieje się w jego ramach coś ciekawego i widowiskowego, choć to na pewno cechy czyniące je atrakcyjnym. Mając na względzie fakt, że obecnie w Europie umiejętności niezbędne do tworzenia dzieł w oparciu o wymierającą technologię posiada w swoich rękach już niewielu artystów i rzemieślników, prezentacja w ramach *E-glass* znacznej części tej żywej wciąż spuścizny daje podstawę do określenia tego festiwalu jako swoistego rezerwatu, bynajmniej nie będącego skansenem. Można z pewnością traktować to wydarzenie jako prezentację aktualnych możliwości inwencji i formy, powstałych w oparciu o fach będący reliktem. Spektakularność festiwalu określają jednak artyści, którzy z wieloletniego ciągu doświadczeń wyprowadzają aktualność i subiektywną odrębność wypowiedzi.

Za wymierny tego przykład niech posłuży twórczość Oldřicha Plívy, którego realizacje cechuje redukcja koloru i stopnia komplikacji kształtu. Monumentalny i geometryczny minimalizm dzieł Plívy, zbliżonych swoim charakterem do rzeźby, cechuje osobliwość ciszy, która w majestatyczny sposób wydaje się zamykać wewnętrzną przestrzeń. Sposób oddziaływania tych dzieł sprawia wrażenie celowego dystansu wobec rzeczywistości. Budzić to może skojarzenia z aspiracjami Wielkiej Awangardy, która dzięki podobnym zabiegom zmierzała ku określaniu zasad własnego bytu w oparciu o własne autonomiczne wartości, czy – ściślej – o geometryzującą esencję czystej prostoty, która jest na tyle silna w swojej konstrukcji, że może autodeterminować autonomię bytową.

Eksploracja różnorodnych rodzajów przestrzeni dla możliwych autonomii wyznacza często osobliwe i niezwyczajne wręcz rozpiętości, które stają się podwaliną dla tworzenia światów opartych na imaginacji i kreacji, tak jak dzieje się to w przypadku realizacji Igora Wójcika.

To najczęściej owalne lub stożkowate formy brył, wieńczone falisto-elastycznymi aplikacjami, czy gdzie indziej ciągami ząbkowych wysunięć. W kontekście bezpośredniego skojarzenia z organicznym kształtem tych kompozycji trudno już mówić o dystansie jednolitości geometrycznej wobec przypadłości widzialnego świata, szczególnie o przypadłości przyrody ożywionej. Realizacje Igora Wójcika w żadnym wypadku nie zawierają jednak w sobie jakiegokolwiek istotnego przeniesienia natury kształtu, innymi słowy – inspiracja organiczną pomaga temu artyście wykreować autonomię nowej substancji powstałej dzięki imaginacji w oparciu o otyczny relatyw. Można zatem twierdzić, że Igor Wójcik w zamkniętą jednolitość geometrii włącza element z kontekstu „poza”, po to, by obnażyć nierzeczywistość obydwu członów, odsłaniając pole dla „nowego świata”.

Bywa także i tak, że synonimem trwałości nie jest jednolitość, a konflikt. Realizacje Małgorzaty Dajewskiej odczytać można poprzez wyraźny kontrast spójnie wypełniający zawartość formy. Symetryczne wyznaczenie przez Małgorzatę Dajewską granicy przecięcia lub scalenia jakościowo odmiennych członów jest bardzo charakterystycznym dla tej artystki działaniem. Oprócz rozróżnienia poprzez kontrast koloru czy prężności artystka bardzo często poddaje swoje formy napięciom kierunkującym kształty relatywnie przeciwstawne. Niezwykły klauzjonizm Małgorzaty Dajewskiej daje się tym samym odczytywać w przedstawieniu autonomicznego bytu określonego regułą złożoności. Najczęściej rodzaj spójnej formy geometrycznej, pozbawionej przypadkowych naleciałości i akcydensów, budzi skojarzenia z układem, który jest logicznym paradygmatem lub substancją.

Na przestrzeni wieków wielu artystów próbowało określać najprostszy geometryczny układ przestrzeny jako metafizyczną zasadę, której przypisywano przymioty absolutności. Mariusz Łabiński wydaje się obalać ów stereotyp, włączając w stałość, monumentalność i jednolitość szczególnie element, którego odniesieniem jest trawienie lub erozja. Formy tego artysty wydają się być uchwycone w momencie wymiarowania tego, co miało okazać się absolutne, mogą być tym samym niczym innym, jak fenomenem pozoru lub – innymi słowy – odmienną propozycją ujawnienia nierzeczywistości. Mariusz Łabiński nie przedstawia tego na zasadzie nagłego skoku; w swoich pracach czyni raczej ekspozycję dość gęstej, rozciągniętej w czasie wieloetapowej anihilacji części bryły, która – jak można się domyślać – była pewna własnej czystej i niewzruszonej nieśmiertelności.

To nie jedyny artysta, który ośmiela się podważyć ontologiczną pewność trwałości. Petr Stanický jest przykładem artysty, który eksponuje w swojej twórczości element gęsty i regularny element konstrukcyjny, w wysokim stopniu skomplikowany. Petr Stanický

wyduje się ujawniać pewną wewnętrzną, zbudowaną na wzmożonej linearności, ekspozycję tego, co wypełnia w sposób rzeczywisty i namacalny kształt bryły, która równolegle z innej perspektywy może być determinowana prostą, aprioryczną i formalną regułą. Jeśli zatem decyduje się na ten zabieg, to oprócz konstrukcji odsłania jej możliwy kres, być może równie powolny, sekwencyjny i podobnie trawiony. Ostatecznie całość i nieskończona cząstkowość to nic innego jak istota bytu i trwania.

Czy to nie ironia, że wymierające rzemiosło artystyczne poprzez indywidualne i różnicowane koncepcje pomaga urzeczywistniać tym artystom aktualność, która powstaje na kanwie uniwersalnego problemu? Namysł, który towarzyszył człowiekowi od zawsze, powtarza się i jest obecny w sztuce szkła, pomimo różnicowanych ujęć przedstawienia. Może jest to jednak walka świadomości z tym rodzajem materii, nawet jeśli nie walka z wysoką temperaturą jego stanu skupienia, to może walka z potencjalnością, która zaprasza koncepcję do gry. Wygraną jest z pewnością akt. Jest więc *E-glass* nie tylko spektakularnym przedsięwzięciem, to przede wszystkim arena, na której urzeczywistniają się kreowane sumy przemysłów i wizji, gdzie snuje się refleksję nad tym co odwieczne. Koncepcja jest odbiciem pytania, które człowiek zadaje po raz kolejny, po tych poprzednio zadawanych uparcie przez innych. Dotyczy to w tej samej mierze artystów próbujących w bardziej bezpośredni sposób ujawnić metafizyczny walor, co tych, dla których użytkowość przedmiotu wyznacza obszar dominanty intencji.

Przykładem niech będzie twórczość Jakuba Berdycha (młodsze), który nie robi nic innego, jak próbuje wykorzystać otwarte medium użytkowości przedmiotu. To, co powszechnie w designie oznacza w szerszej świadomości użytkowość, u Berdycha opisane jest postmodernistycznym językiem, którego składowymi są symbol, sacrum, popkultura czy słodki kicz. Trudno podać w wątpliwość tezę, że ten szczególny alians stymuluje namysł nad istotą na kanwie wulgarnej powierzchowności lub estetycznego przejawu masowej zależności od estetycznego języka, który nieszczególnie nacechowany jest skalą wzniosłości. Berdych jest więc artystą zadającym podobne pytania jak inni, którzy postanowili zadać je formą intuicyjną. Szklane dzieła sztuki dotyczą złożoności, całości, bytu, trwania czy śmierci. Dotyczą metafizyki w swoich autonomiach i w użytkowości. Prowokują do namysłu jako obiekty same w sobie i wówczas, kiedy służą do tego, by oświetlić pokój lub napić się wina. Najbardziej zaś działają, kiedy są formami prawdziwymi, powstałymi jako skutek wewnętrznych imperatywów, uczuć, instynktów czy okoloracyjnych wątpliwości dotyczących siebie i świata. Tym różnią się od przedmiotów produkowanych przez automaty i dlatego nie ulegają wpływowi mody, choć często inspirują masy, przerażając się w estetyczne tradycje.

Everlastingness in the *E-glass* Trend

The *E-glass* festival creates an opportunity to gain insight into the process of making art glass. It offers a good choice of lectures and workshops for those who wish to observe directly the impressive techniques, possibly unknown to them so far, employed in manufacturing beautiful glass pieces. The possibility of learning about the rules and the skills involved in this craft is merely a departure point for a verification of various beliefs related to art glass production. In order to see this point, one should imagine being a person who comes into contact with the technology of giving shape to this highly intriguing material for the first time at *E-glass*. Initially, this person is able to feel satisfaction from witnessing a show they have expected. They are watching a spectacle performed by an artist operating a flexible and extremely hot state of matter in a dynamic act of creation. This moment may give rise to countless reflections upon the plasticity or resistance of matter, triggering associations with fight where both involved parties have to power to shape, or where the matter influences the creator as much as the creator influences the matter. The notion developing from these thoughts seems to lose its relevance confronted with the fact that it is eventually the power of concept that is the winner, and the “dance with a piece of glass ablaze” is determined by a vision to which the matter must yield unconditionally.

We must keep in mind that experiences exchanged at the symposium by artists, students and invited guests pertain not only to the technological level. The *E-glass*, an unprecedented enterprise in the Izera and Karkonosze region, is first and foremost a melting point of mutual inspiration with forms which have developed on the ground of Polish and Czech tradition for years. Within the context of open air sessions and symposiums organised since 2008 in glass producing factories in Szklarska Poręba, Piechowice and Desná, the significance of artistic dialogue has been constituted by the diversity of visions which, realised by artists, culminated in unique styles associated not only with this region. Reference to rich form by no means eliminates the significance of the technological level. The spectacular way of giving shape to glass pieces tends to determine the ideas reflected in projects and original concepts.

Importantly, the spectacular nature of the event naturally makes it attractive, intriguing and staggering, but it is not its most important aspect. Bearing in mind that there are fewer and fewer artists and artisans in Europe capable of using this fast-disappearing technology, the *E-glass* presentation of a substantial part of this legacy suggests that the festival constitutes a peculiar reservation, but certainly not a museum. The event can surely be seen as a show revealing the potential of invention and form, developed on the basis of a craft considered outdated nowadays. The festival's spectacular character is determined by artists, whose extensive experience results in topical and subjective individual expression.

Characterised by reduced colour and intricacy of shape, Oldřich Plíva's work is a representative example. Monumental and geometric minimalism of Plíva's pieces, reminiscent of sculptures, contains singular silence which seems to enclose the internal space in a majestic way. These works seem to intentionally provoke a sense of distance towards reality. This may bring associations with the aspirations of the Great Avant-Garde which used similar methods to define the principles of its own existence according to its autonomous values or – more precisely – the geometrising essence of pure simplicity which is so strong in terms of construction that it can determine the autonomy of existence.

Exploration of diverse types of space for possible autonomies sets frequently strange and extraordinary ranges providing foundation for worlds of imagination and creation, like those in Igor Wójcik's works. They tend to take oval or conical forms crowned with wavy flexible applications or, sometimes, serrated protrusions. In the context of direct associations with organic shapes of these compositions, it is hardly justified to talk about distance of geometric homogeneity towards properties of the visible world, especially properties of animate nature. However, Igor Wójcik's pieces do not imply natural shapes in a significant degree, and whatever inspiration he draws from them, he uses it to create autonomous new substance stemming from his imagination and ontic relative. It can thus be claimed that Igor Wójcik includes

external elements into the homogeneity of geometry to reveal the unreality of both, opening space for a “new world.”

Sometimes, though, it is conflict that is synonymous with durability, not homogeneity. Małgorzata Dajewska's pieces may be interpreted through the prism of clear contrast that consistently fills in the content of form. A border set symmetrically between two parts that differ in quality is a characteristic feature of the artist's work. Besides introducing contrasting colours or various degrees of transparency, she often applies relatively counter-directed forces to her forms. Małgorzata Dajewska's exceptional cloisonnism can consequently be seen in autonomous representation of being, determined by the rule of complexity. Consistent geometric form, devoid of random influences, triggers associations with a system that is a logical paradigm or substance.

Over centuries, countless artists have tried to determine the simplest geometrical spatial system as a metaphysical principle which was regarded as absolute. Mariusz Łabiński seems to reject this stereotype, introducing a particular element related to digestion or erosion into stability, monumentality and homogeneity. Works by this artist seem to show the very moment of extinction of what was supposed to be absolute; they can be nothing but the phenomenon of appearance or – in other words – a different way of revealing unreality. For Mariusz Łabiński, this is not a one-off; his works are expositions of rather dense multi-staged and long annihilation of a section of the shape which – one can surmise – was sure of its pure and unshaken immortality.

He is not the only artist willing to question the ontological stability of duration. Petr Stanický highlights a dense and regular, highly complicated element of construction in his work. The artist seems to reveal a sort of internality, grounded in intense linearity, to expose what fills the shape in a real and tangible way which can at once, from a different perspective, be determined by a simple, formal a priori rule. If he does so, then aside from construction he also exposes its possible end, perhaps equally as slow, sequential and consumed. After all, entirety and endless fragmentariness are nothing but the essence and existence and duration.

Is it not ironic that a disappearing artistic craft helps these artists to give real expression to topicality based on a universal problem by individual and diverse ideas? Reflections that are as old as humankind has always been present in the art of glass, although expressed in a variety of ways. This may, however, be a struggle of consciousness and the kind of matter, if not a struggle with the high temperature of its state than, perhaps, with the potential that encourages

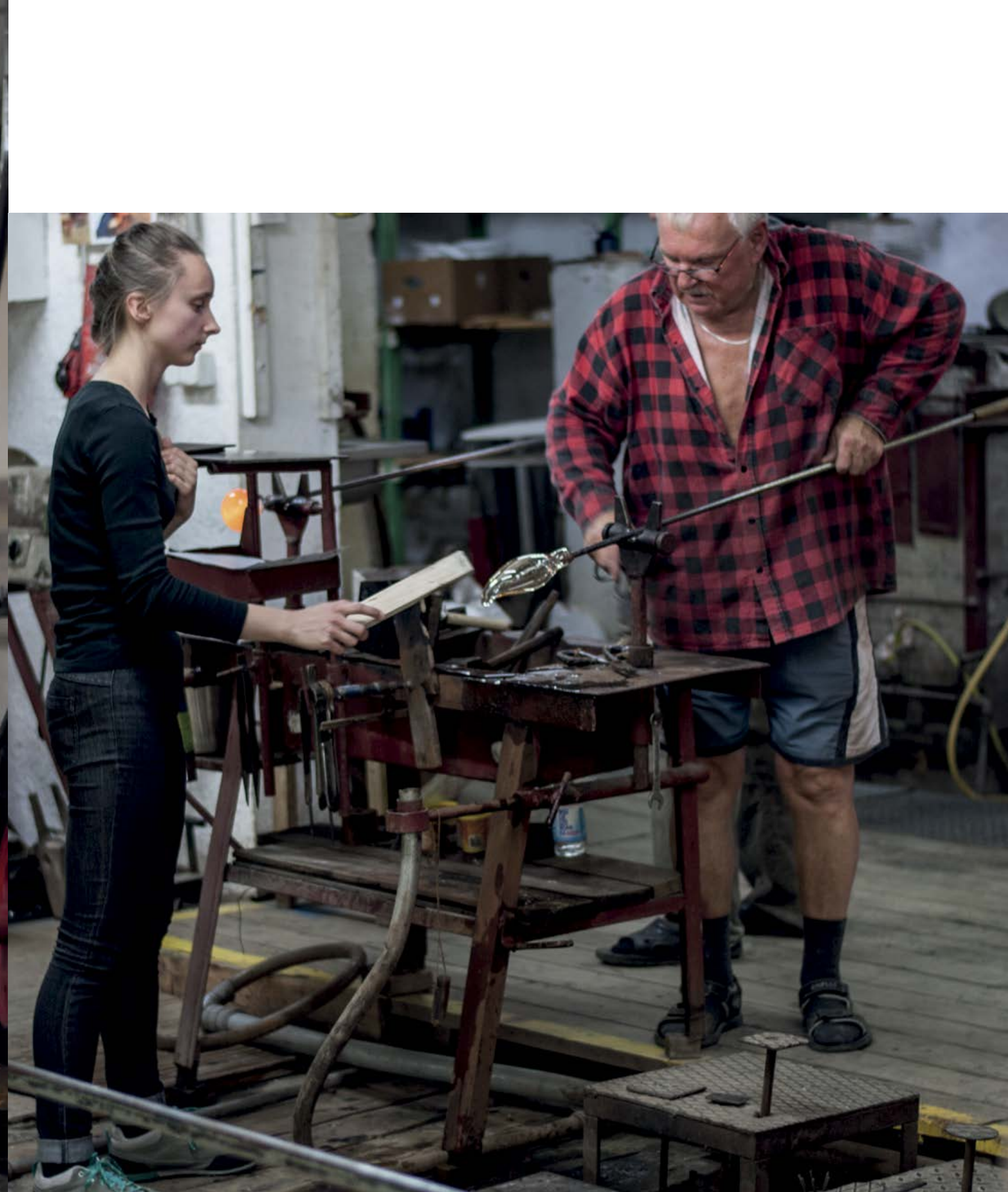
ideas to join in. The act is surely victory. And so *E-glass* is not only a spectacular enterprise but, first of all, an arena where assortments of thoughts and visions come true, where contemplation of what is eternal is common. A concept is a reflection of the question repeatedly asked by human beings, after it has been asked so many times by others. This applies as much to artists attempting to expose the meta-physical aspect more directly, as to those who see the utility of objects as a sphere of dominant intention.

For instance, Jakub Berdych (the younger) does his best to use the open medium of an object's utility. What generally signifies utility in design, is described by Berdych in a postmodern language comprising symbol, sacrum, popular culture or cute kitsch. The thesis that this particular alliance stimulates reflection on essence based on vulgar superficiality or aesthetic manifestation of mass dependence on the aesthetic language which is typically characterised by a scale of grandiosity, is hard to challenge. Berdych asks questions that are similar to those posed by those who chose to ask them intuitively. Glass artpieces refer to complexity, wholeness, existence, persistence or death. They refer to metaphysics in their autonomy and utility. They provoke reflection as objects per se and when they are used to light a room or drink wine. Their impact is greatest when they are real forms, produced as a result of internal imperative, emotions, instincts or para-rational doubts over oneself or the world. In this way they differ from objects produced by machines and this is why they are not prone to fashion, although they frequently inspire masses, turning into aesthetic traditions.

plener open air session
warsztaty workshops
pokazy demonstrations
sympozjum symposium

artyści artists
goście guests
studenci students

Jakub Berdych Karpelis

Jakub Berdych Karpelis (ur. 1971 w Pradze) jest współzałożycielem Qubus Design Studio, jednej z najpopularniejszych renomowanych pracowni wzornictwa w Czechach. Od 2002 roku Qubus Design Studio zajmuje się głównie pracą koncepcyjną z zastosowaniem materiałów tradycyjnie stosowanych w Czechach, tj. szkła i porcelany. Dzięki Berdychowi marka stała się znana również poza granicami kraju, jest on też twórcą wielu prac, produktów i kolekcji. Do najlepiej znanych projektów jego autorstwa należy rekonstrukcja wnętrza kościoła pw. św. Bartłomieja w Chodovicach. Prace Berdycha można oglądać nie tylko w Czechach, ale również w innych galeriach cieszących się międzynarodową sławą, m. in. Mass Gallery w Nowym Jorku czy Mint Gallery w Londynie. Jego prace znajdują się również w licznych muzeach i kolekcjach prywatnych, m.in. w Muzeum Sztuki Dekoracyjnej w Pradze oraz w Nowej Kolekcji – Pinakotece Nowoczesnej w Monachium. Poza opracowywaniem koncepcji i projektowaniem przedmiotów użytkowych Berdych działa również na polu architektury wnętrz i sztuk pięknych. Od 2008 roku zajmuje stanowisko dyrektora artystycznego Gallery Store Dox by Qubus, mieszczącego się w praskiej galerii sztuki współczesnej Dox. Dox by Qubus ma w ofercie towary znanych międzynarodowych marek, a także szeroki wybór współczesnego wzornictwa czeskiego i czeskich sztuk użytkowych.

Jakub Berdych Karpelis (*1971 Prague) is a co-founder of one of the most popular and reputable Czech design studios called the Qubus Design Studio. Since 2002 is the Qubus Design Studio focused primarily on conceptual work in traditional Czech materials such as glass and porcelain. Berdych's great merit is the overlap of the brand beyond the borders of Bohemia and the creating the series of works, products and comprehensive collections. One of the most famous projects is the reconstruction of interior church St. Bartholomew in Chodovice. Berdych's realizations can be seen not only in the Czech Republic, but also in the world-famous galleries, such as Moss Gallery in New York or London Mint Gallery and more. The works are also represented in a number of museums and private collections, included the Museum of Decorative Arts in Prague, Die Neue Sammlung-Pinakothek der Moderne in Munich, Germany and others. In addition to conceptual and product design, Berdych focuses on implementations in the field of interior architecture and fine arts. Since 2008 Berdych is the artistic director of the Gallery Store Dox by Qubus, which is located in the premises of the contemporary art gallery Dox in Prague. Dox by Qubus offers besides big names and international brands also comprehensive selections of contemporary Czech design and applied arts.

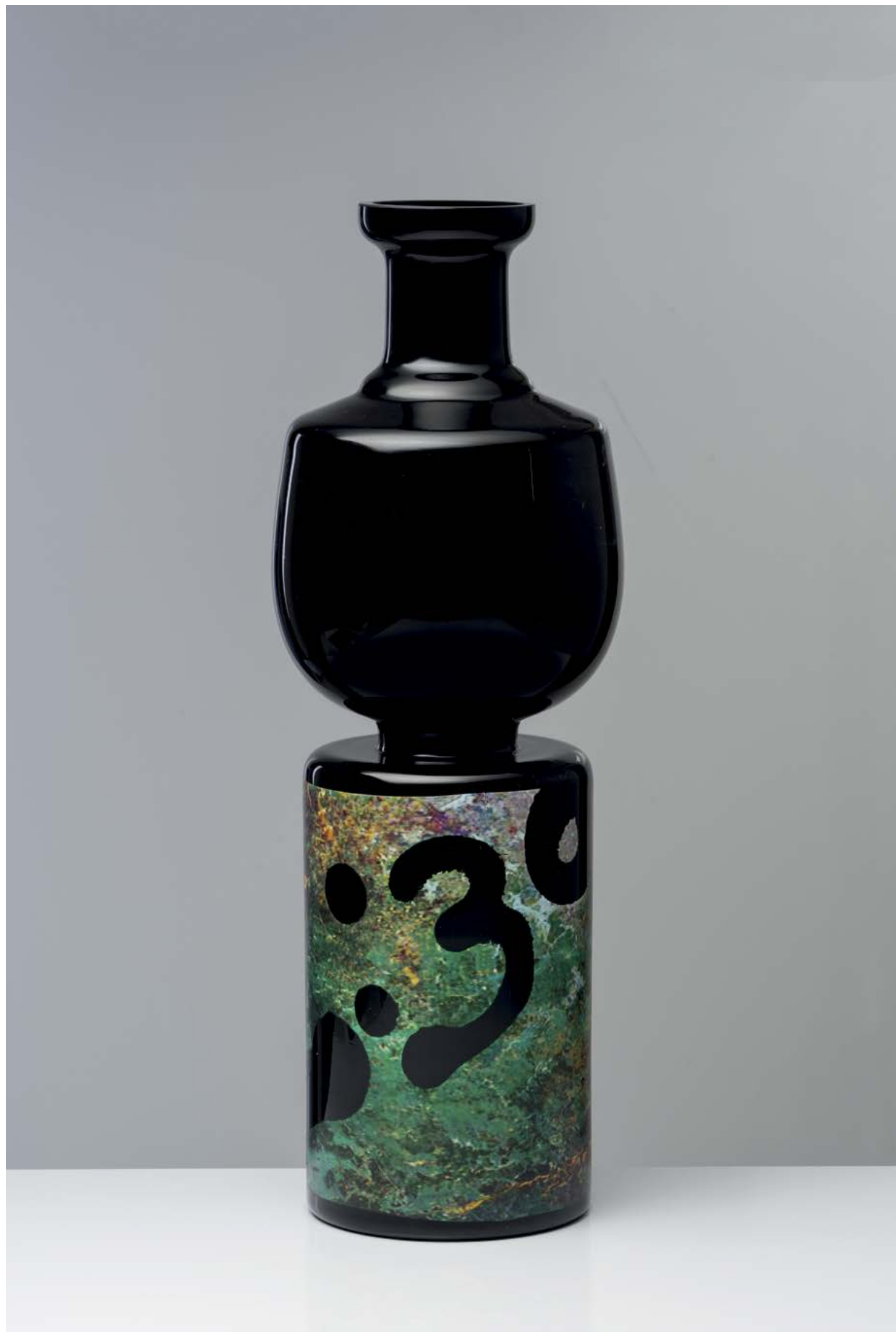
WAZON / THE VASE, 2017
szkło dmuchane / blown glass

E-GLASS 2017

WAZON / THE VASE, 2017
szkło dmuchane / blown glass

ARTYŚCI / ARTISTS

WAZON / THE VASE, 2017
szkło dmuchane / blown glass

WAZON / THE VASE, 2017
szkło dmuchane / blown glass

Małgorzata Dajewska

Urodziła się 30.09.1958 w Sosnowcu. Jest zodiakalną Wagą. W swoim rodzinnym mieście chodziła do szkoły podstawowej, uczęszczając równolegle do szkoły muzycznej I stopnia, którą ukończyła w klasie skrzypiec. Swoją edukację kontynuowała w Liceum Ogólnokształcącym im. Emilii Plater, także w Sosnowcu. W latach 1977-1982 studiowała w Katedrze Szkla PWSSP (obecnie ASP) we Wrocławiu, gdzie miała okazję zdobywać „zawodowe szlify” u takich wybitnych artystów polskiego szkła, jak Henryk Wilkowski, Ludwik Kiczura, Zbigniew Horbowy czy Jerzy Chodurski. Dyplom zrealizowała pod kierunkiem prof. Zbigniewa Horbowego. Od roku 1984 jest pracownikiem naukowym w Katedrze Szkla i współpracownikiem swojego mistrza, prof. Z. Horbowego. W latach 1996-2002 zajmowała stanowisko kierownika Katedry Szkla. W 2001 roku otrzymała tytuł profesora zwyczajnego. W latach 2005-2008 piastowała stanowisko dziekana Wydziału Ceramiki i Szkla. Obecnie prowadzi pracownię szkła artystycznego w Katedrze Szkla, która jest kontynuacją pracowni niegdyś prowadzonej przez jej mistrza – prof. Zbigniewa Horbowego. Ponownie została wybrana dziekanem macierzystego wydziału na kadencję 2012-2016.

W roku 1995 otrzymała I nagrodę w konkursie *Szkło polskie '95*. W roku 1996 na Międzynarodowych Targach Poznańskich zestaw użytkowy jej projektu o nazwie *Aquarius* został nagrodzony złotym medalem. Wszystkie produkowane elementy tego zestawu zostały opatentowane. W roku 2003 uhonorowana została jedną z dziesięciu równoległych nagród na wystawie konkursowej *Szkło – c.d.* we Wrocławiu. Jest laureatką prestiżowej Nagrody Kulturalnej Śląska Kraju Dolnej Saksonii z roku 2006. W roku 2009 otrzymała za swój dorobek artystyczny Nagrodę Ministra Kultury i Sztuki. W roku 2012 została odznaczona przyznaną przez Ministra Kultury i Dziedzictwa narodowego odznaką „Zasłużony dla Kultury Polskiej”. W roku 2013 otrzymała Srebrny Medal „Gloria Artis”, także z rąk Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Born on 30 September 1958 in Sosnowiec, under the sign of Libra. She attended primary school as well as music school, where she learned to play the violin, in her hometown. She then went on to learn at Emilia Plater Secondary School, also in Sosnowiec. In 1977-1982 she studied at the Glass Department, State High Plastic Arts School (now Academy of Art and Design) in Wrocław, where she learned professional skills from such eminent Polish glass artists as Henryk Wilkowski, Ludwik Kiczura, Zbigniew Horbowy and Jerzy Chodurski. She made her diploma work in Prof. Zbigniew Horbowy's studio. Since 1984, she has been employed at the Glass Department where she works together with her former tutor Prof. Horbowy. In 1996-2002 she was Head of the Glass Department. In 2001 she was conferred the title Professor. In 2005-2008 she was Dean of the Faculty of Ceramics and Glass. She is currently Head of the Glass Design Studio at the Glass Department, taken over from her eminent teacher – Prof. Zbigniew Horbowy. She served another term as Dean of the Faculty of Ceramics and Glass in 2012-2016.

In 1995, she was awarded the first prize in the Polish Glass '95 competition. In 1996, her *Aquarius* set received the gold medal at the Poznań International Fair. All manufactured elements of the set have been patented. In 2003, she won one of ten equivalent awards at the contest show *Szkło – c.d.* in Wrocław. He has also been presented with the prestigious Silesian Cultural Award of Lower Saxony in 2006. For her artistic achievement she received the Minister of Cultural and Arts Award in 2009. In 2012, the Minister of Culture and National Heritage awarded her the Medal for Merit to Culture, and in 2013 the „Gloria Artis” Silver Medal.

PÓŹNE LATO / LATE SUMMER, 2017
szkło hutnicze / blown glass

Na zamówienie władz miejskich Sosnowca wykonała dar od miasta dla Ojca Świętego Jana Pawła II – szklaną rzeźbę *Rozdarta sosna*. Jest również autorką statuetki Złoty Laur Akademicki, którą otrzymał Jan Paweł II od Kolegium Rektorów Dolnego Śląska. Obie rzeźby trafiły do Muzeum Watykańskiego. W roku 2011 to samo gremium zamówiło u niej kolejny Złoty Laur Akademicki, którego nowy wariant trafił do rąk papieża Benedykta XVI w dniu 24 listopada 2012 roku. W roku 2013 rajcy Miasta Wrocławia zamówili u niej rzeźbę, którą wręczono honorowemu obywatelowi miasta – ministrowi KiDzN Bogdanowi Zdrojewskiemu.

Uczestniczyła w około 150 wystawach zbiorowych w kraju i za granicą oraz miała 20 wystaw indywidualnych – także w kraju i za granicą.

She created a glass sculpture titled *Rozdarta sosna* (*Torn Birch*), commissioned by local authorities, which was presented to Pope John Paul II as a gift from the City of Sosnowiec. She is also the author of the Złoty Laur Akademicki (Golden Academic Laurels), given to John Paul II by the Lower Silesian Rectors Board. Both sculptures are now in the Vatican Museum. In 2011, the Board commissioned her to produce another Złoty Laur Akademicki, presented to Pope Benedict XVI on 24 November 2012. In 2013, councillors of the City of Wrocław commissioned her to create a sculpture to be given to Minister of Culture and National Heritage Bogdan Zdrojewski, honorary citizen of the city.

She has participated in 150 group exhibitions in Poland and abroad and staged 20 individual shows – also in Poland and abroad.

44

E-GLASS 2017

45

WSPÓŁISTNIENIE / COEXISTENCE, 2017
szkło hutnicze / blown glass

ARTYŚCI / ARTISTS

Mariusz Łabiński

Urodził się we Wrocławiu w 1967 roku. W 1986 r. ukończył wrocławskie Liceum Plastyczne w specjalizacji wyroby artystyczne z metalu. W latach 1988-1993 studiował w Katedrze Szkła w ASP we Wrocławiu, gdzie uzyskał dyplom z wyróżnieniem w pracowni projektowania szkła prof. Zbigniewa Horbowego i prof. Małgorzaty Dajewskiej. Od 1994 asystent w macierzystej pracowni (obecnie prowadzonej przez prof. Małgorzatę Dajewską).

Tytuł doktora obronił w 2003 roku. Do sierpnia 2016, a poprzednio też w latach 2006-2008, pełnił funkcję kierownika Katedry Szkła w Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu.

Zajmuje się szkłem artystycznym i użytkowym. Animator kultury. Od wielu lat zajmuje się promocją sztuki szkła we wszelkich jej przejawach. Kurator i organizator ponad czterdziestu imprez i prezentacji związanych z tą dyscypliną artystyczną. Autor dwóch międzynarodowych projektów odbywających się już od wielu lat: *Ekoglass*, promującego tradycje szklarskie Gór Izerskich, oraz *Strefy Szkła*, cyklu imprez dających możliwość współpracy młodym adeptom sztuki szkła z wybitnymi osobowościami z tej dziedziny.

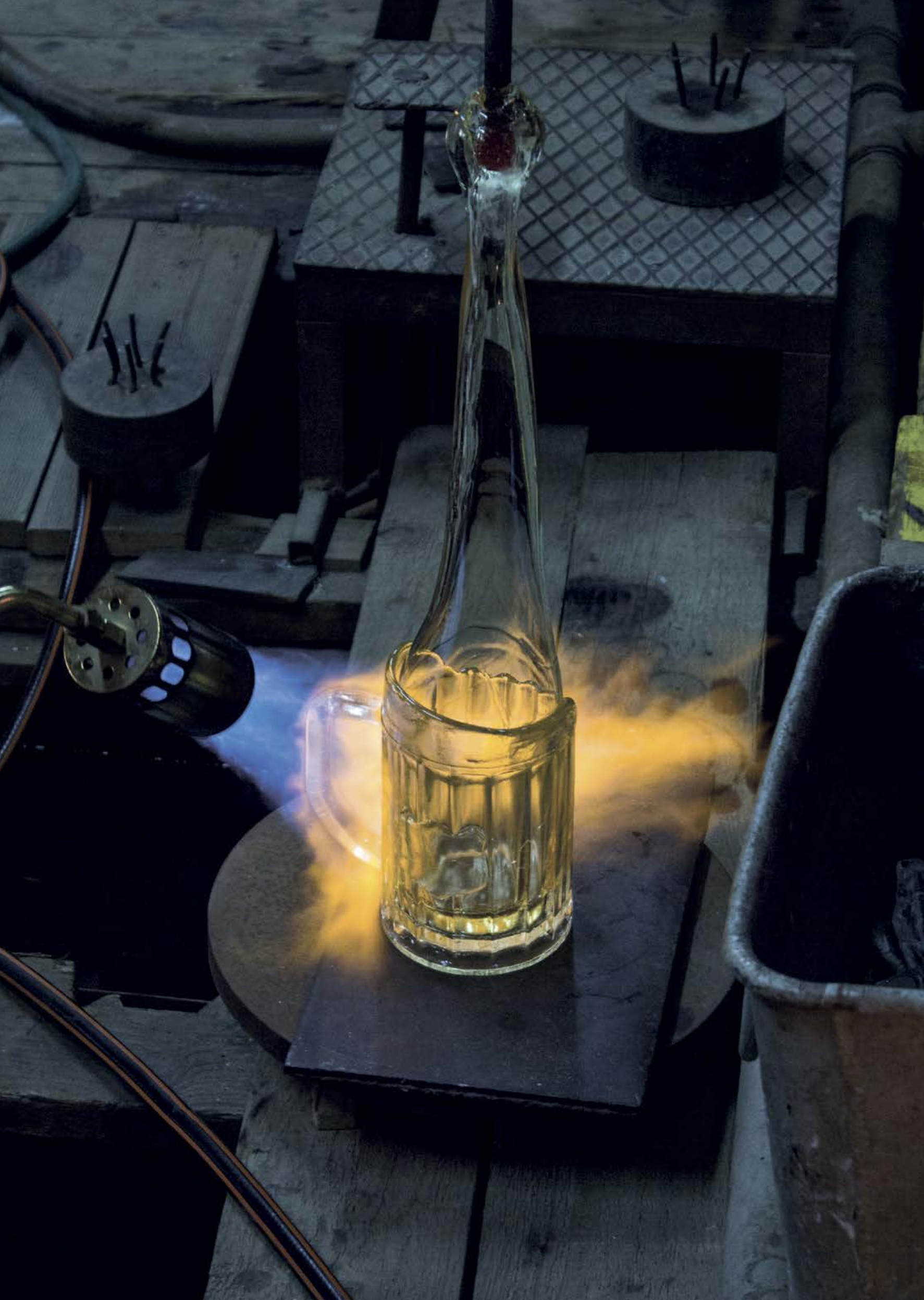
W latach 2008-2013 zrealizował projekt otwarcia we wrocławskiej Akademii huty szkła, marzenie swojego mistrza, profesora Zbigniewa Horbowego.

Was born in 1967 in Wrocław. In 1986 he graduated from Secondary School for Fine Arts in Wrocław in class of artistic work in metal. In 1988-1993 he studied at the Glass department at the Academy of Art and Design (ASP) in Wrocław, where he received his diploma in the studio of glass design run by Prof. Zbigniew Horbowy and Prof. Małgorzata Dajewska. Since 1994 he has been an assistant in the studio of artistic glass design (at present run by Prof. Małgorzata Dajewska).

He became a Doctor of Arts in 2003. Up to August 2016 he was the head of the Glass Department at The Eugeniusz Geppert Academy of Art and Design in Wrocław. He carried out this function also in the term of 2006-2008.

He deals with artistic and applied glass. He is a leader of cultural events. For many years now he has been active in promoting art of glass of all sorts. He has been a curator and organiser of more than forty events and presentations related with this art discipline. He is an author of two long-running international projects: *Ekoglass*, which promotes glass traditions in The Izerskie Mountains, and *Strefa Szkła (Glass Zone)*, a cycle of events that bring a chance of collaboration between young glass artists and outstanding personalities representing this art discipline.

In the period of 2008-2013 he managed to complete a project of opening a glassworks in the Wrocław Academy, which used to be his master, Professor Zbigniew Horbowy's dream.

PIJ MLEKO / DRINK MILK, 2017
szkło dmuchane + prasowane, technika własna
pressed + blown glass, author's own technique

Petr Stanický

Różnorodna twórczość Petra Stanického odzwierciedla jego wielokierunkowe wykształcenie, które zdobywał w Czechach i Stanach Zjednoczonych. W praskiej Akademii Sztuki, Architektury i Wzornictwa AAAD studiował rzeźbę – specjalizował się w rzeźbie w kamieniu. Dyplom uzyskał w roku 2000. Przez cztery lata wykładał rzeźbę w akademii sztuki. W 2007 r. postanowił poświęcić się studiowaniu postaci i rozpoczął naukę na studiach magisterskich w nowojorskiej Akademii Sztuk Pięknych. Doświadczenie zdobywał tam w pracowni rzeźbiarskiej Jeffa Koonsa. Po powrocie do Czech objął kierownictwo nowego programu studiów magisterskich w zakresie szkła na Uniwersytecie Tomasza Baty w Zlinie.

Pisze: Zajęcia w pracowni pozwalają studentom dostrzec jedność oraz związki człowieka z naturą. Dzięki nim uczą się dostrzegać i rozumieć materiał, kolor i przestrzeń. Uczą się przekraczać granice patrzenia na projektowany przedmiot i określać go w kontekście architektury.

The breadth of Petr Stanický's work is reflected in his rich and diverse studies in the Czech Republic and the USA. At the AAAD in Prague he studied sculpture, specialising in stone carving and glass in architecture; he graduated in 2000. By 2007 he had been teaching sculpture at the arts academy for 4 years when he decided to immerse himself in a study of the figure, joining a masters program at the New York Arts Academy. From there he gained experience working on sculptural projects in Jeff Koons' studio. On returning to the Czech Republic he chose to lead a new masters program in glass at Tomas Bata University in Zlín.

He describes the ethos: *Working in the studio makes students perceive the unity and the close relationship between human beings and nature. It helps them perceive and understand the substance, the colour and the space. It helps students exceed the limits of their perception beyond the entity designed and delimit it within architecture.*

GŁOWA / THE HEAD, 2017
(fragment)

GŁOWA / THE HEAD, 2017
szkło hutnicze / blown glass

PUCHARY TOASTOWE RÓŻA
ROSE TOAST GOBLET, 2017
szkło kryształowe dmuchane, barwione
blown and coloured crystal glass

Igor Wójcik

Urodził się w 1968 roku w Szczecinie. Mieszka i pracuje we Wrocławiu. Dyplom uzyskał w 1993 roku w Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu: z projektowania szkła w pracowni prof. Henryka Wilkowskiego i z malarstwa w pracowni prof. Aleksandra Dymitrowicza. Tworzy w dziedzinie szkła, malarstwa, fotografii i rzeźby.

Born in 1968 in Szczecin. He lives and works in Wrocław. In 1993, he obtained his diploma at the Eugeniusz Geppert Academy of Art and Design in Wrocław in glass design in Prof. Henryk Wilkowski's studio and in painting in Prof. Aleksander Dymitrowicz's studio. He works in glass, painting, photography and sculpture.

61

Na początku lat 90. XX w. był członkiem grup artystycznych: Karuzela Braders, Gabinet Operacji Plastycznych oraz rockowej alternatywnej grupy muzycznej Poławiacze Pereł z Odry. Obecnie jest członkiem grupy twórczej Silesium. Zaproponował dwie koncepcje artystyczne: „spekulacjonizm intuicjonistyczny” i „sztuka zjawiskowa”. Od 1993 roku tworzy cykl prezentacji artystycznych (malarstwo, instalacje, szkło) pn. *Postindutrium*, a od 1990 – cykl obrazów, rysunków i szkieł *Mechabiotyle*, w których ukazuje futurologiczne wizje przenikania się rzeczywistości mechanicznej i biologicznej.

In the early 1990s he was a member of two artistic groups: Karuzela Braders and Gabinet Operacji Plastycznych, and played in an alternative rock band called Poławiacze Pereł z Odry. Today he is a member of the creative group Silesium. He has come up with two artistic concepts: “intuitionist speculationism” and “phenomenal art.” Since 1993, he has been working on a cycle of artistic presentations (painting, installation, glass) called *Postindutrium*, and since 1990 on a cycle of paintings, drawings and glass pieces titled *Mechabiotyle*, containing futurologist visions of mutually pervading mechanical and biological realities.

Igor Wójcik brał udział w ponad 100 wystawach zbiorowych i grupowych w Polsce, w Niemczech, Czechach, na Słowacji i we Włoszech oraz w USA, a także zrealizował 17 wystaw indywidualnych. Wykłada na uczelniach, organizuje wystawy, promuje kulturę i sztukę poprzez organizację licznych festiwali, interesuje się konserwacją i restauracją malarstwa.

Igor Wójcik has participated in more than 100 group and solo exhibitions in Poland, Germany, the Czech Republic, Slovakia and Italy as well as in the U.S. where he has staged 17 individual shows. He teaches, organizes exhibitions, promotes culture and the arts by organizing various festivals; he is interested in conservation and restoration of paintings.

W 2007 został odznaczony Krzyżem Oficerskim Orderu Polonia Restituta.

In 2007 he was awarded the Order of Polonia Restituta.

ZESTAW SZKIEŁ RÓŻA – PUCHARY TOASTOWE
ROSE GLASS SET – TOAST GOBLET, 2017
szkło kryształowe dmuchane, barwione
blown and coloured crystal glass

MECHABIOTYL-IROKEZ, 2017
szkło sodowe dmuchane, barwione / blown and coloured soda glass

MECHABIOTYLE, 2017
szkło sodowe dmuchane, barwione / blown and coloured soda glass

Jakub Berdych

Urodził się w 1953 roku w Pradze. W latach 70. pracował jako nauczyciel w Wyższej Szkole Artystyczno-Przemysłowej w Pradze. Zajmuje się głównie restaurowaniem oraz projektowaniem użytkowym, a także własną twórczością w szkłe oraz realizacją projektów w przestrzeni publicznej.

Od 2003 r. jest pracownikiem naukowym w Pracowni Szkła na Wydziale Wzornictwa Politechniki w Libercu. W ostatnich latach tworzy cykl prac pt. *Co po nas zostanie?*, w ramach którego odlewa znalezione przedmioty codziennego użytku i wytwarza z nich roztopiane, hutnicze obiekty.

Obecnie mieszka i pracuje w Malej Skale w północnych Czechach, gdzie jako kurator opiekuje się Galerią im. Josefa Jiry.

He was born in 1953 in Prague. In the 1970s he worked as a teacher in the Tertiary School of Art and Industry in Prague. Nowadays he works mainly in applied design and restoration as well as creating his own art in glass and implementing the projects in the public space.

Since the year 2003 he has been a research worker at the Glass Atelier at the Design Faculty of the University of Technology in Liberec. Recently, he has created the cycle of works *What Will Stay After Us?* as part of which he has cast the daily objects found by him and formed them into melted products of glasswork industry.

Nowadays he lives and works in Mala Skala in the North of the Czech Republic where he looks after the Gallery of the name of Josef Jiry as its curator.

Oldřich Plíva

Urodził się w 1946 roku w Jabloncu nad Nisou.

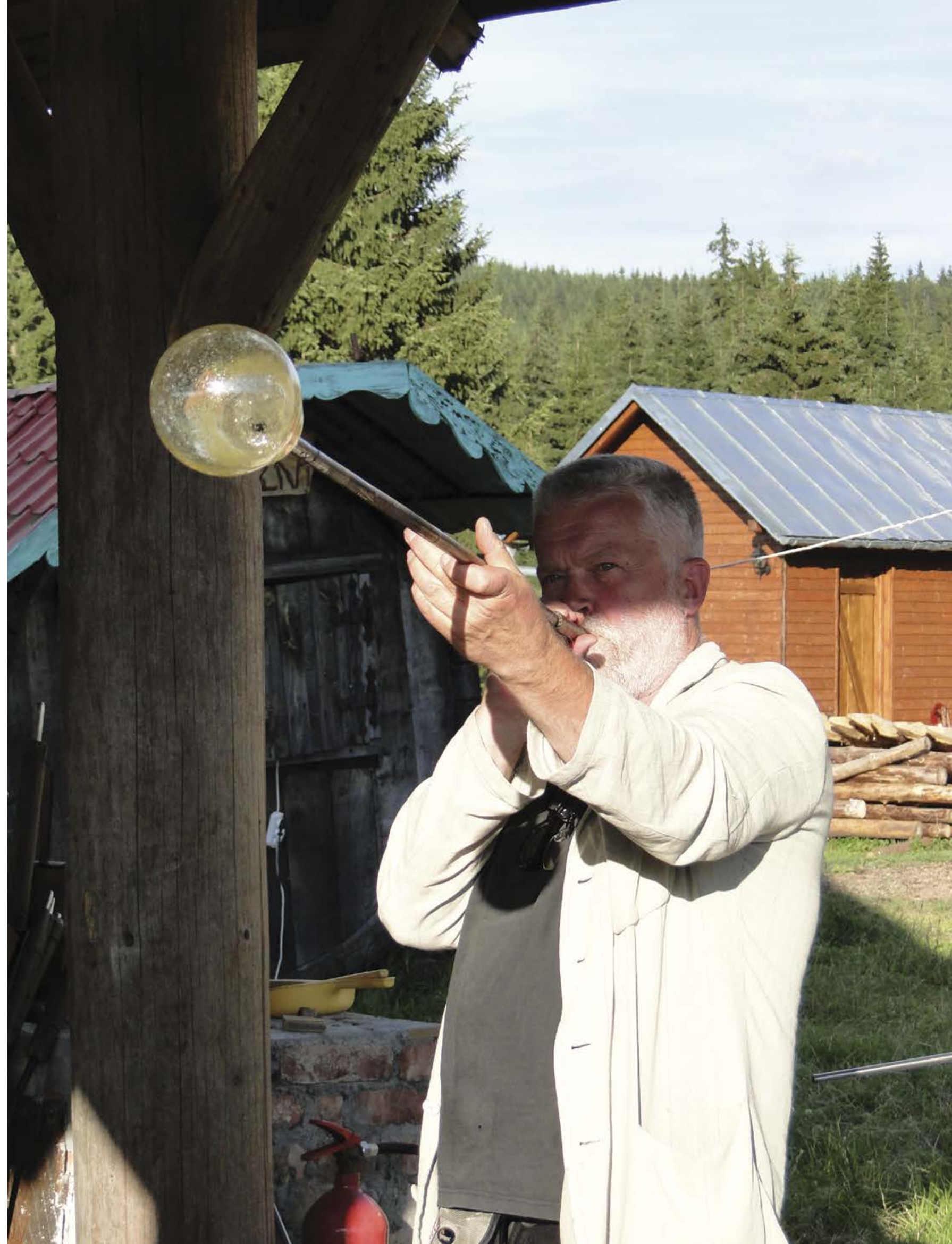
Jest absolwentem Szkoły Średniej Szkła Użytkowego (Střední uměleckoprůmyslová škola sklářská) w Żelaznym Brodzie (1960-1964, klasa figurek szklanych) oraz Akademii Sztuk Pięknych, Architektury i Projektowania (Vysoká škola uměleckoprůmyslová) w Pradze (1965-1971, Pracownia Szkła, prof. Stanislav Libenský, doc. Václav Plátek).

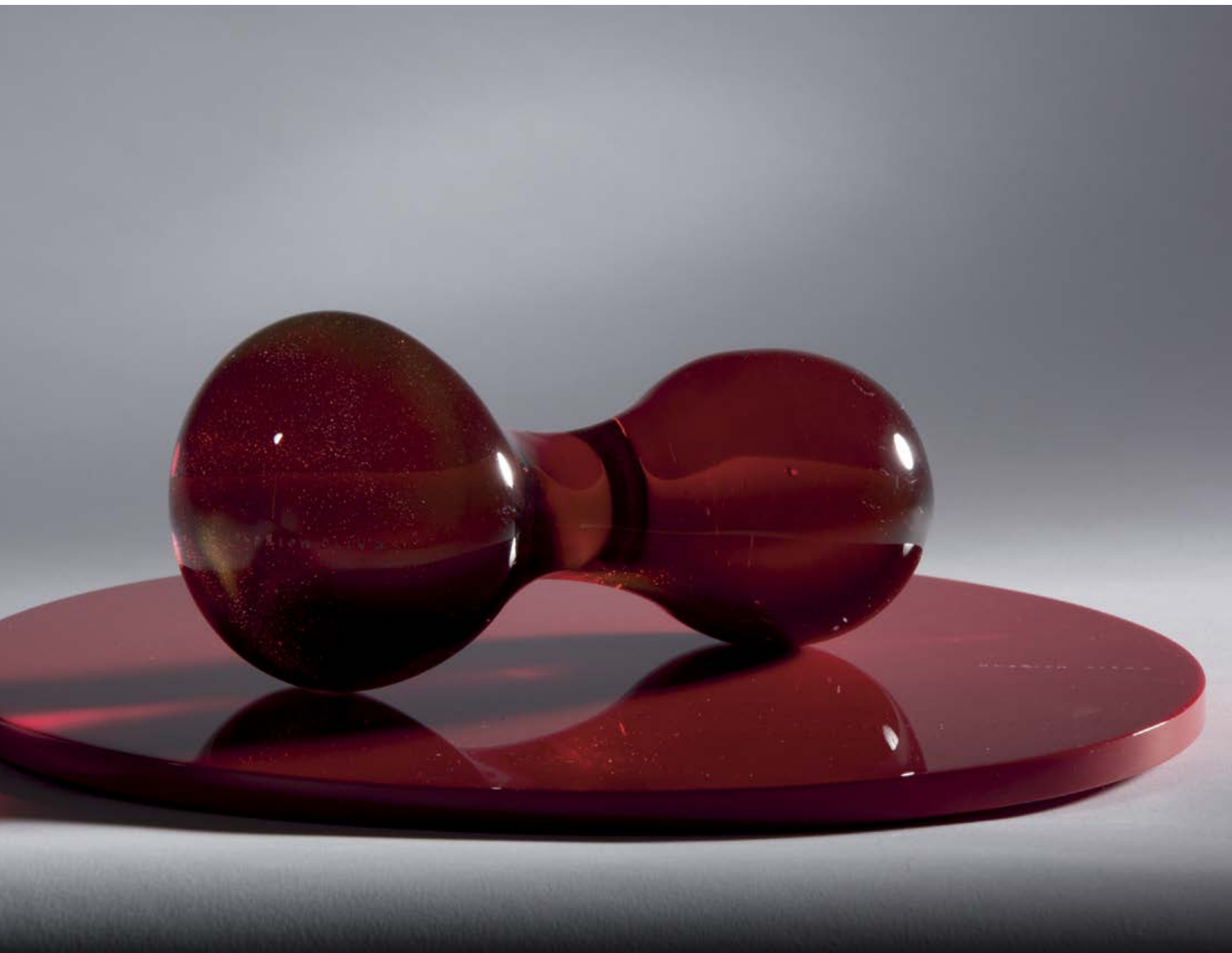
Mieszka i pracuje w Jabloncu nad Nisou. Od 1971 uprawia wolny zawód. Od 2013 pracuje jako profesor w Katedrze Designu (KDE, Pracownie Szkła i Biżuterii w Jabloncu nad Nisou) Uniwersytetu Technicznego w Libercu.

He was born in 1946 in Jablonec nad Nisou.

He is a graduate of The High School of Applied Arts for Glassmaking (Střední uměleckoprůmyslová škola sklářská) in Železný Brod (1960-1964, Glass Figurines Class) and Academy of Arts, Architecture and Design (Vysoká škola uměleckoprůmyslová) in Prague (1965-1971, Glass Atelier of Prof. Stanislav Libenský, doc. Václav Plátek).

He is living and working in Jablonec nad Nisou. He has been an independent artist since 1971. From 2013, he works as a professor in the Design department (KDE, Ateliers of Glass and Jewellery in Jablonec nad Nisou) at the Technical University of Liberec.

CELL No.1, 2017
szkło hutnicze / blown glass

CELL No. 1, 2017
(fragment)

CELL No.2, 2017
szkło hutnicze / blown glass

CELL No. 1, 2017
(fragment)

Magdalena Wodarczyk

Urodzona w 1988 roku w Tarnowskich Górach. W 2015 ukończyła studia magisterskie w Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu – kierunek sztuka i wzornictwo szkła na Wydziale Ceramiki i Szkła. W roku 2015 została zatrudniona na stanowisku asystentki w II Pracowni Szkła Artystycznego prowadzonej przez prof. Barbarę Zworską-Raziuk oraz adiunkta Dagmarę Bielecką. W 2016 ukończyła drugie studia magisterskie ze specjalności projektowanie graficzne i nowe media na Wydziale Nauk Społecznych Uniwersytetu Opolskiego – kierunek edukacja artystyczna w zakresie sztuk plastycznych. Oprócz pracy we wrocławskiej Akademii Sztuk Pięknych podejmuje również liczne działania fotoreporterskie, dokumentujące wydarzenia kulturalne w tej uczelni.

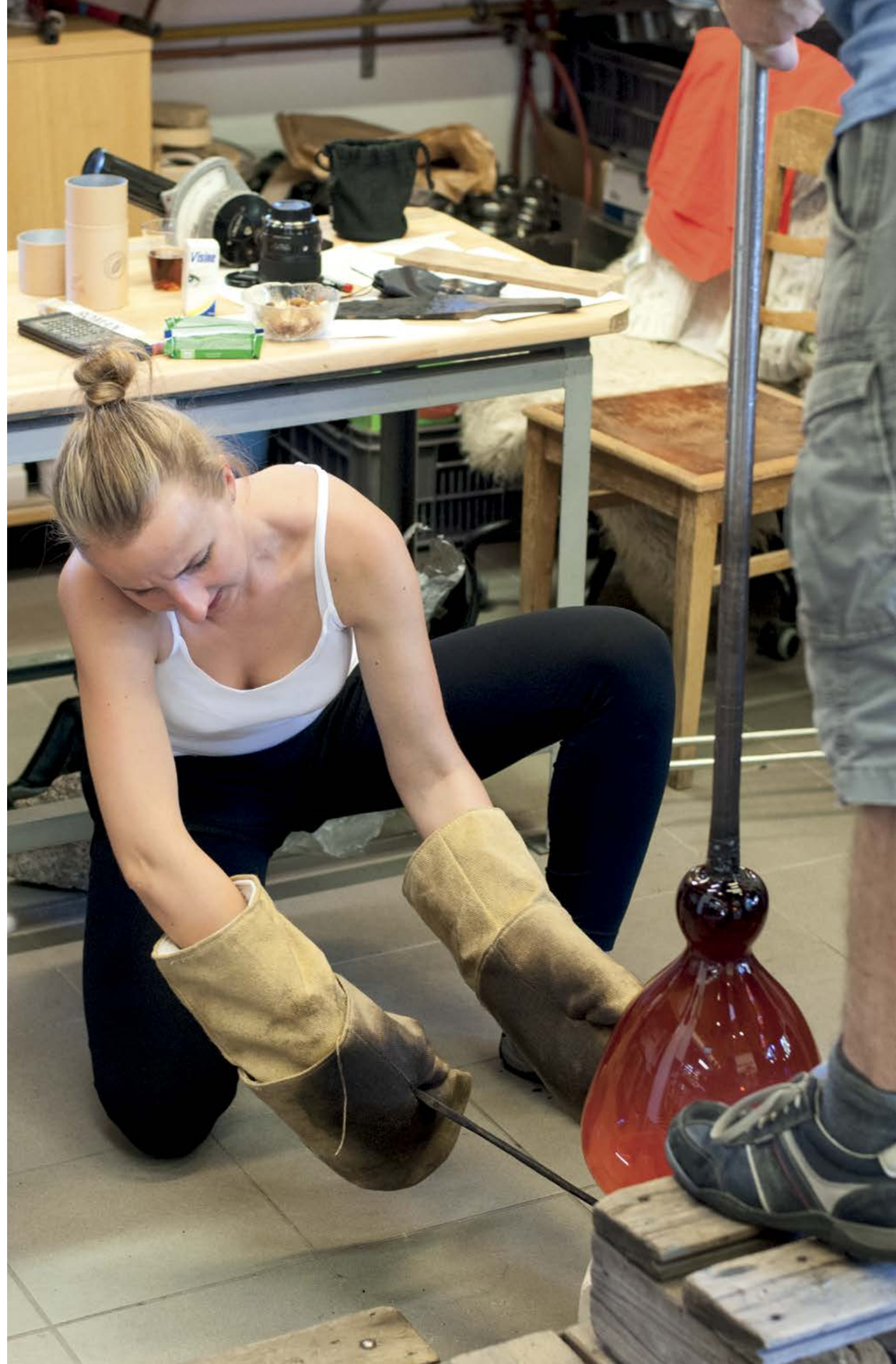
Obszarem jej zainteresowań jest łączenie szkła z różnymi materiałami, zarówno w dziedzinie artystycznej, jak i projektowania użytkowego, a także działania z zakresu sztuk wizualnych, fotografii i nowych mediów. Prace znajdują się w zbiorach Dolnośląskiego Towarzystwa Zachęty Sztuk Pięknych.

Podczas procesu twórczego poszukuję równowagi w zderzeniu przeciwieństw, szczególnie światła i cienia oraz pełnej przestrzeni, przejrzystej szklanej materii i struktury matowej.

Born in 1988 in Tarnowskie Góry. In 2015, she received her MA in Glass Art and Design, Faculty of Ceramics and Glass, Eugeniusz Geppert Academy of Art and Design in Wrocław. Since 2015 she has been working as assistant at the II Studio of Glass Design run by Prof Barbara Zworska-Raziuk and assistant professor Dagmara Bielecka. In 2016, she obtained her MA in Graphic Design and New Media at the Faculty of Social Sciences, University of Opole – visual arts education. Besides her work at the Academy of Art and Design in Wrocław, she is also active as a photojournalist, documenting cultural events occurring at the Academy.

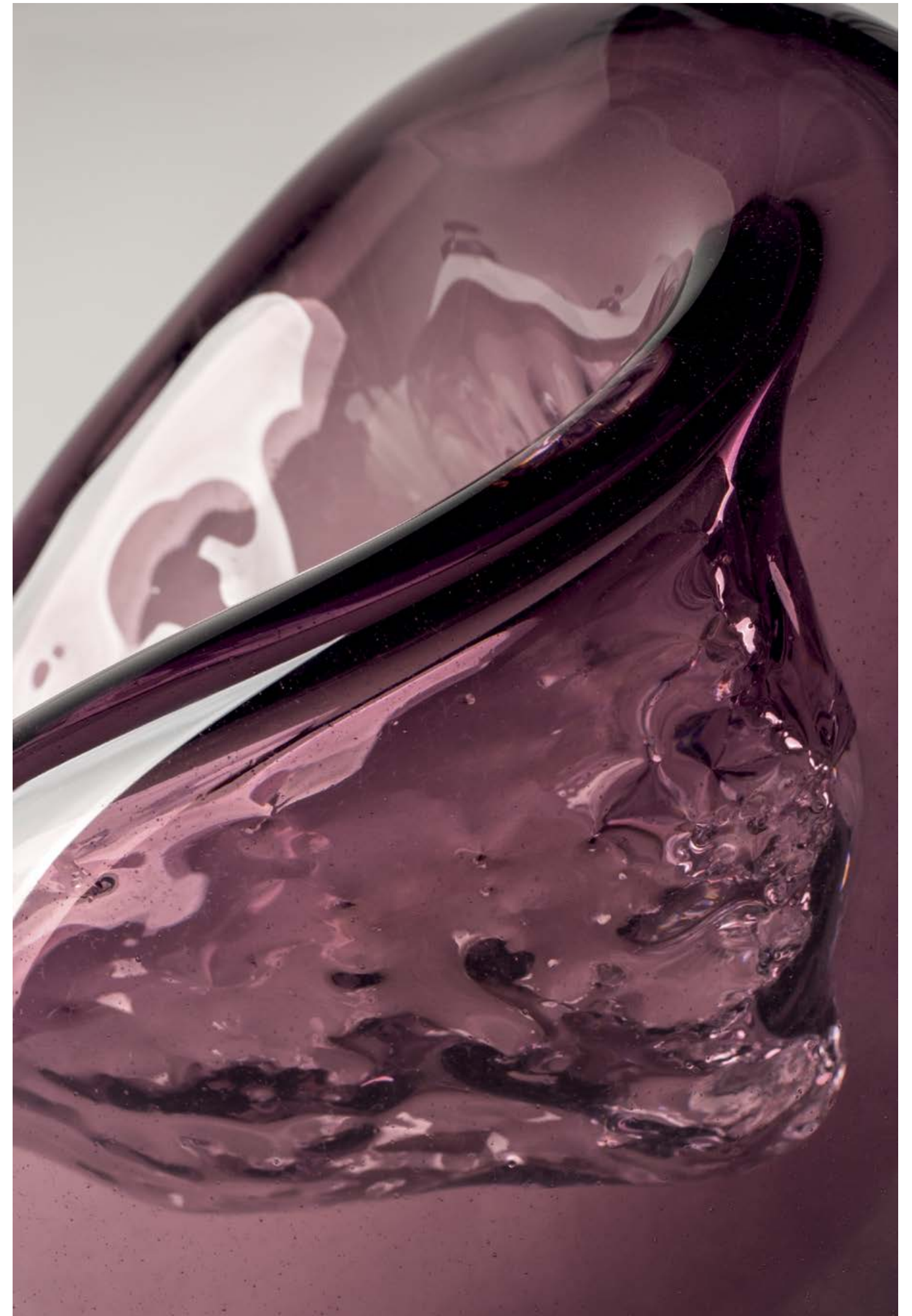
Her interests include joining glass with other materials, both in art and design, visual arts, photography and new media. Her works are featured in the collection of the Zachęta Lower Silesian Fine Arts Association.

In the creative process I seek for harmony in the clash of opposites, mostly light and shadow, as well as for spacious clear glass and matt structure.

IMPLOZJA I / IMPLOSION I, 2017
szkło dmuchane / blown glass

IMPLOZJA I / IMPLOSION I, 2017
(fragment)

IMPLOZJA II / IMPLOSION II, 2017
szkło dmuchane / blown glass

IMPLOZJA II / IMPLOSION II, 2017
(fragment)

Katarzyna Pilic

Urodzona w 1994 roku. Mieszka w Białymstoku i Wrocławiu.

Edukacja

2010-2011 – Liceum Plastyczne im. Artura Grottgera w Supraślu, specjalizacja: tkanina artystyczna

2011-2014 – Liceum Ogólnokształcące nr 7 w Białymstoku, profil: fotografia

Od 2015 – Wydział Ceramiki i Szkła, Akademia Sztuk Pięknych im. E. Gepperta we Wrocławiu

Wystawy i osiągnięcia

2017

— Międzynarodowe Targi Gift Show Poland, III edycja

— Konkurs Best Gift Design 2017

— *Cykl*, wystawa zbiorowa, CRZ Krzywy Komin, Wrocław

2016

— *Raj utracony*, wystawa zbiorowa, Galeria Postument, ASP im. E. Gepperta we Wrocławiu

2012

— Stypendium artystyczne Prezydenta Miasta Białegostoku

Born in 1994. She lives in Białystok and Wrocław.

Education

2010-2011 – Artur Grottger Secondary Art School in Supraśl, specialization: Artistic Fabrics

2011-2014 – Secondary School No. 7 in Białystok, profile: Photography

Since 2015 – Faculty of Ceramics and Glass, E. Geppert Academy of Art and Design in Wrocław

Exhibitions and achievement

2017

— International Fair Gift Show Poland, 3rd edition

— Best Gift Design Contest 2017

— *Cykl*, group exhibition, CRZ Krzywy Komin in Wrocław

2016

— *Raj utracony*, group exhibition, Galeria Postument, E. Geppert Academy of Art and Design in Wrocław

2012

— Art Grant from the Mayor of Białystok

PARA / THE COUPLE, 2017
szkło hutnicze / blown glass

ZESTAW PĘPKOWE / PĘPKOWE SET, 2017
szkło hutnicze / blown glass

BOMBONIERA / CANDY JAR, 2017
szkło hutnicze / blown glass

ZWIERZ LEŚNY / FORESTER, 2017
szkło hutnicze / blown glass

Magdalena Reroń

Urodzona w Dąbrowie Górniczej w 1996 roku. Studentka Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu na drugim roku studiów licencjackich, kierunek sztuka i wzornictwo szkła.

Przygodę ze szkłem rozpoczęłam ponad rok temu. Zainteresowałam się szkłem ze względu na jego możliwości kształtowania oraz różnorodność form, jakie można z niego uzyskać.

Edukacja

- Liceum Plastyczne im. Tadeusza Kantora w Dąbrowie Górniczej
- Sztuka i wzornictwo szkła, Akademia Sztuk Pięknych im. E. Gepperta we Wrocławiu

Wystawy i osiągnięcia

- Festiwal Malarstwa – wystawa zbiorowa
- V.I.P – projekt z profesorem wizytującym, wystawa zbiorowa
- *Niedopowiedzenia* – wystawa indywidualna, Zespół Szkół Plastycznych im. Tadeusza Kantora w Dąbrowie Górniczej
- Aukcja dzieł artystycznych, Pałac Kultury Zagłębia
- II miejsce w konkursie plastycznym *Mosty*

Born in Dąbrowa Górnicza in 1996. She is a second-year student of the Eugeniusz Geppert Academy of Art and Design in Wrocław, majoring in Glass Art And Design.

I have been working in glass for over a year. My interest in this material has been triggered by its pliancy and the myriad forms it can assume.

Education

- Tadeusz Kantor Secondary Art School in Dąbrowa Górnicza
- Glass Art and Design, Eugeniusz Geppert Academy of Art and Design in Wrocław

Exhibitions and achievement

- Festiwal Malarstwa – group exhibition
- V.I.P – a project carried out with a visiting professor, group exhibition
- *Niedopowiedzenia* – individual exhibition, Tadeusz Kantor Art School Centre in Dąbrowa Górnicza
- Art Auction, Pałac Kultury Zagłębia
- Second prize at the *Mosty* art contest

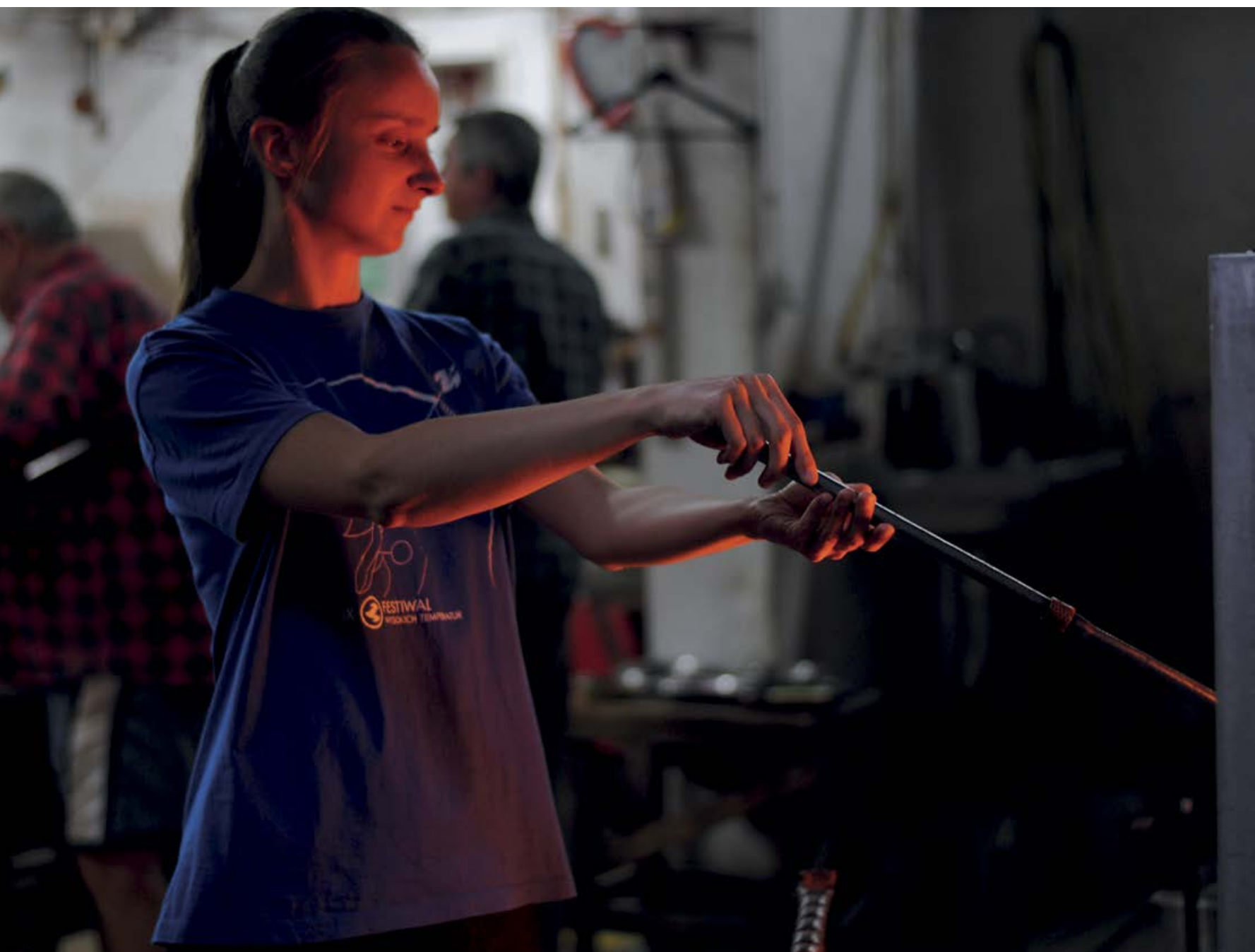
MATRIOSZKI / MATRYOSHKAS, 2017
szkło dmuchane / blown glass

REFLECTION, 2017
szkło hutnicze / blown glass

OUTSIDER, 2017
szkło dmuchane / blown glass

Diana Szydłowska

Urodzona w Iwieńcu (Białoruś) w 1993 roku.

Edukacja

2010-2014 – Liceum Plastyczne im. A. Głębowa w Mińsku, kierunek: projektowanie graficzne

Od 2015 – Sztuka i Wzornictwo Szkła, Akademia Sztuk Pięknych im. E. Gepperta we Wrocławiu

Wybrane wystawy

2016

- *Wizja szkła IV*, wystawa międzynarodowa, Muzeum Karkonoskie w Jeleniej Górze
- *Red & White Wine*, wystawa zbiorowa, Centrum Sztuk Użytkowych. Centrum Innowacyjności, Akademia Sztuk Pięknych im. E. Gepperta we Wrocławiu

2017

- *3D – Der, Die, Das*, wystawa zbiorowa, Schloss Königshain (Niemcy)
- *Outside/Inside*, wystawa zbiorowa, Centrum Dziedzictwa Szkła w Krośnie
- *Cykl*, wystawa zbiorowa, CRZ Krzywy Komin, Wrocław
- *Wine Glass*, wystawa zbiorowa, TYC ART Brama Przejściowa, Wrocław
- *Wizja Szkła V*, wystawa międzynarodowa, Muzeum Karkonoskie, Jelenia Góra
- International Biennale of Glass 2017, History Museum, Sofia (Bułgaria)

Born in Iwyanets (Belarus) in 1993.

Education

2010-2014 – A. Głębowa Secondary Art School in Minsk, Graphic Design

Since 2015 – Glass Art and Design, E. Geppert Academy of Art and Design in Wrocław

Selected exhibitions

2016

- *Wizja szkła IV*, international exhibition, Karkonosze Museum in Jelenia Góra
- *Red & White Wine*, group exhibition, Centre for Applied Arts. Centre for Innovation, E. Geppert Academy of Art and Design in Wrocław

2017

- *3D – Der, Die, Das*, group exhibition, Schloss Königshain (Germany)
- *Outside/Inside*, group exhibition, Glass Heritage Centre in Krosno
- *Cykl*, group exhibition, CRZ Krzywy Komin in Wrocław
- *Wine Glass*, group exhibition, TYC ART Brama Przejściowa in Wrocław
- *Wizja Szkła V*, international exhibition, Karkonosze Museum in Jelenia Góra
- International Biennale of Glass 2017, History Museum in Sofia (Bulgaria)

ZANURZENIE / IMMERSION, 2017
szkło dmuchane / blown glass

E-GLASS 2017

FLANDROUKA 2, 2017
szkło hutnicze / blown glass

FLANDROUKA 2, 2017
(fragment)

Maja Zbrożek

Urodzona w Warszawie w 1992 roku. Jest absolwentką Liceum Plastycznego w Nałęczowie, ukończonego w 2012 roku z dyplomem technika projektowania i wykonywania zabawek. Obecnie studiuje na IV roku w Akademii Sztuk Pięknych im. E. Gepperta we Wrocławiu, kierunek grafika. Jej zainteresowania dotyczą wielu dziedzin sztuki, a szczególnie multimediów, performance i graffiti. Współpracuje jako wokalistka z kolektywem muzycznym. Od wielu lat należy do kadry opiekuńczej dla uczestników obozów „Leśnej Szkoły”, zajmując się organizacją czasu w sposób kreatywny i pożyteczny.

Edukacja

2009-2013 Liceum Plastyczne im. Józefa Chełmońskiego w Nałęczowie

Od 2013 – Grafika, Akademia Sztuk Pięknych im. E. Gepperta we Wrocławiu

Wybrane wystawy i osiągnięcia

2016

- *Mandala efemeryczna*, praca multimedialna w ramach pokazu filmów *Burning movies*, Festiwal Wysokich Temperatur, ASP im. E. Gepperta we Wrocławiu
- *Meandry labiryntu*, wystawa zbiorowa, Wydział Prawa, Administracji i Ekonomii Uniwersytetu Wrocławskiego
- *Nasz kosmos*, wystawa zbiorowa, Galeria Entropia, Wrocław
- *Tworzymy się sami*, wystawa samorządu studenckiego, Galeria MDS we Wrocławiu

2017

- *Mandala efemeryczna*, autorski performans, Centrum Sztuk Użytkowych. Centrum Innowacyjności, ASP im. E. Gepperta we Wrocławiu
- Prezentacja autorskiego performansu podczas Nocy Muzeów na wystawie *Wystawa jako źródło cierpień*, Browar Mieszczański we Wrocławiu
- *Tworzymy, bo chcemy*, wystawa samorządu studenckiego, Galeria MDS we Wrocławiu

Born in Warsaw in 1992. Until 2012, she attended Secondary Art School in Nałęczów, specialising in toy design and making. She is currently a fourth-year student of the Eugeniusz Geppert Academy of Art and Design in Wrocław, majoring in Graphics. Her interests include various artistic fields, e.g. multimedia, performance and graffiti art. She cooperates with a musical collective as a singer. She has been involved with the Leśna Szkoła project for years, offering school children opportunities to spend time in a creative and beneficial way.

Education

2009-2013 Józef Chełmoński Secondary Art School in Nałęczów

Since 2013 – Graphics, Eugeniusz Geppert Academy of Art and Design in Wrocław

Selected exhibitions and achievement

2016

- *Mandala efemeryczna*, multimedia work within the framework of the *Burning movies* film show, Festival of High Temperatures, E. Geppert Academy of Art and Design in Wrocław
- *Meandry labiryntu*, group exhibition, Faculty of Law, Administration and Economics, University of Wrocław
- *Nasz kosmos*, group exhibition, Entropia Gallery in Wrocław
- *Tworzymy się sami*, student government exhibition, MDS Gallery in Wrocław

2017

- *Mandala efemeryczna*, authorial performance, Centre for Applied Arts. Centre for Innovation, E. Geppert Academy of Art and Design in Wrocław
- Presentation of the authorial performance during the Night of Museums at the *Wystawa jako źródło cierpień* exhibition, Browar Mieszczański in Wrocław
- *Tworzymy, bo chcemy*, student government exhibition, MDS Gallery in Wrocław

ŁO, 2017
szkło hutnicze, tkanina / blown glass, fabric

E-GLASS 2017

PU, MI, 2017
szkło hutnicze, tkanina
blown glass, fabric

OS, TI, KU, 2017
szkło hutnicze / blown glass

STUDENCI / STUDENTS

E-glass 2017

Kulturowe Złoto Dolnego Śląska	Cultural Gold of Lower Silesia
Plener i Sympozjum Szkła Artystycznego	Art Glass Open Air Session and Symposium

Organizator / Organizer

Ośrodek Kultury i Sztuki we Wrocławiu –
Instytucja Kultury Samorządu Województwa
Dolnośląskiego
Culture and Art Centre in Wrocław –
Cultural Institution by the Government
of the Lower Silesian Region
Rynek-Ratusz 24, 50-101 Wrocław
T. +48 71 344 28 64, F. +48 71 344 28 65,
okis@okis.pl
Dyrektor / Director
Igor Wójcik

Honorowy patronat / Honorary patron

CEZARY PRZYBYLSKI
Marszałek Województwa Dolnośląskiego
Lower Silesian Voivodeship Marshal

Dofinansowano ze środków Ministra Kultury
i Dziedzictwa Narodowego Rzeczypospolitej
Polskiej oraz Samorządu Województwa
Dolnośląskiego
Subsidized by the Minister of Culture
and National Heritage and the Council
of the Lower Silesian Voivodeship

Wydarzenie realizowane w ramach
programu operacyjnego Ministerstwa
Kultury i Dziedzictwa Narodowego „Edukacja
artystyczna” w 2017 roku
The event is part of the Arts Education
Operational Programme run by the Ministry
of Culture and National Heritage in 2017

Partnerzy / Partners

ARKADIUSZ IGNASIAK
Konsul Honorowy Republiki Czeskiej
we Wrocławiu / Honorary Consul
of the Czech Republic in Wrocław

Muzeum Karkonoskie w Jeleniej Górze
Karkonosze Museum in Jelenia Góra

Qubus Design Studio

DOX BY QUBUS
Centrum Sztuki Współczesnej DOX
w Pradze / DOX Centre for Contemporary
Art in Prague

Huta Szkła Martin Štefánek
Martin Štefánek Glass Studio

Huta Szkła Kryształowego Julia
w Piechowicach
Julia Glassworks in Piechowice

Leśna Huta w Szklarskiej Porębie
Leśna Huta Glassworks in Szklarska
Poręba

Centrum Dziedzictwa Szkła Krosno
Glass Heritage Centre in Krosno

Maloskalská galerie Josefa Jíry
Josef Jíra Maloskalska Gallery

Stacja Turystyczna Orle
Tourist's Station Orle

Towarzystwo Izerskie
Jizera Association

Solidarność Polsko-Czesko-Słowacka
Polish-Czech-Slovakian Solidarity

Interferie Sport Hotel Bornit, Szklarska
Poręba

Kuratorzy Festiwalu / Festival curators
Igor Wójcik, dr Mariusz Łabiński

Artyści / Artists
Jakub Berdych, Jakub Berdych Karpelis,
prof. Małgorzata Dajewska, dr Mariusz
Łabiński, Oldřich Plíva, dr Petr Stanický,
Magdalena Wodarczyk, Igor Wójcik

Studenci / Students
Katarzyna Pilic, Magdalena Reroń, Diana
Szydłowska, Maja Zbrożek

**Kierownik artystyczny Sympozjum / Artistic
manager of Symposium**
Andrzej Mazur

**Wykładowcy Sympozjum / Symposium
lecturers**
Jakub Berdych Karpelis, prof. Małgorzata
Dajewska, dr Mariusz Łabiński, dr Oldřich
Palata, dr Petr Stanický, dr Justyna
Wierzchucka, Igor Wójcik

Mistrzowie hutniczy / Glass masters from
Huta Szkła Martin Štefánek / Martin Štefánek
Glass Studio,
Huta Szkła Kryształowego Julia
w Piechowicach / Julia Glassworks
in Piechowice,
Leśna Huta w Szklarskiej Porębie / Leśna
Huta Glassworks in Szklarska Poręba

Technolodzy / Technologists
Martin Štefánek, Jacek Maziarek

**Pokazy i warsztaty formowania szkła
na palniku gazowym / Presentation of
glassmaking with a gas burner and related
workshop**
Beata Damian-Speruda

**Pokazy i warsztaty techniki witrażowej
Presentation of stained glass techniques
and related workshop**
Karolina Spiak

**Pokazy i warsztaty dmuchania szkła na
piecu plenerowym / Presentation of
glassblowing with an outdoor furnace and
related workshop**
Wojciech Boś, Jakub Kwarciański, Maciej
Siedlecki

Wystawa / Exhibition
01-24.12.2017
Muzeum Karkonoskie w Jeleniej Górze
Karkonosze Museum in Jelenia Góra
ul. Jana Matejki 28, 58-500 Jelenia Góra

12.01-15.03. 2018
Centrum Dziedzictwa Szkła Krosno
Glass Heritage Centre in Krosno
ul. Blich 2, 38-400 Krosno

2018
DOX BY QUBUS
Centrum Sztuki Współczesnej DOX
w Pradze / DOX Centre for Contemporary
Art in Prague
Poupětova 1, 170 00 Prague 7 (CZ)

2018
Maloskalská galerie Josefa Jíry
Josef Jíra Maloskalska Gallery,
Malá Skála 12 (CZ)

Uczestnicy wystawy / Exhibiting artists
Jakub Berdych, Jakub Berdych Karpelis,
prof. Małgorzata Dajewska, dr Mariusz
Łabiński, Oldřich Plíva, dr Petr Stanický,
Magdalena Wodarczyk, Igor Wójcik,
Katarzyna Pilic, Magdalena Reroń,
Diana Szydłowska, Maja Zbrożek

Kuratorzy wystawy / Exhibition curators
Igor Wójcik, dr Mariusz Łabiński,
Magdalena Wodarczyk

Redakcja katalogu / Edited by
Katarzyna Pilic

Zdjęcia / Photos
Mariusz Łabiński, Martina Mokošínová,
Krzysztof Pachurka, Katarzyna Pilic,
Stanisław Sielicki, Tomasz Mniamos Stępień,
Diana Szydłowska, Zygmunt Trylański,
Gabriel Urbánek, Magdalena Wodarczyk,
Igor Wójcik, Studio „FOTO-PASEK”, archiwum
E-glass

Projekt graficzny i skład / Design and layout
Karolina Kędzierska

Tłumaczenia / Translated by
Monika Ujma

Adiustacja i korekta / Proofreading
Elżbieta Łubowicz

Wydawca / Publisher
Ośrodek Kultury i Sztuki we Wrocławiu –
Instytucja Kultury Samorządu Województwa
Dolnośląskiego / Culture and Art Centre
in Wrocław – Cultural Institution by the
Government of the Lower Silesian Region

Druk / Printing
Drukarnia JAKS
ul. B. Bogedaina 8, 50-514 Wrocław

Nakład / Circulation
300 egz. / copies

ISBN: 978-83-62290-47-5